

Fakta o vrazích

Přesně 20 let po útoky Michal Malá | iDnes
Neděle, 12. říjen 2008

Jednou za čas jsou media plná tyranů zabíjáků. Vždy, kdy pes napadne člověka. Vždy, přestože po rok méně lidí, než lidé na silnicích za jediný den. Bojová plemena. Psi zabíjáci. Pokousaný chodce, potrhání dítě. Dramatická reportáž komerční televize, ve které se dozvíme, jak jsou v jejich obyvatelé obce másta zdrčení. Jak je to ale ve skutečnosti? Jaká je pravda o tzv. "bojových plemenech"? Například v Německu psi usmrtili již 52 lidí.

Ten počet mrtvých v Německu je však za 34 let. Ale i tak, jakou roli v těchto usmrčeních hrála tzv. "bojová plemena"? Přesně, bojová plemena neexistují. Existují pouze nebezpeční nebo agresivní psi, například v zahraničí. Bojová plemena je mýtus, vymyšlený novináři a občas přímými volbami vytažený na světlo ná kterými poslanci, kteří chtějí získat popularitu u nepejskářů nebo u majitelů malých psích plemen. Přesto jsou snahy plemena, která jsou označována jako bojová, zakázat, jejich chov regulovat. Jejich majitelé by měli dát psychotesty a prokázat, zda dané plemeno zvládají. Protože ti velcí psi jsou přímými nebezpeční lidem a ostatním psům. Jen si všimněte, jak jsou první fotografie u tohoto blogu sobivé..

Občas v Indii tygr zabije a sebere člověka. Měla by tedy vyhubit indická vláda všechny tygry a zakázat je? Občas v Africe lev sebere Masaje. Měli by se tedy lvi vyhubit? Měl bych jako majitel SUV dát psychotesty, protože ostatní osobní auta jsou menší a tedy přímí kolizi s SUV má jejich lidé menší šanci? Měl by se provoz SUV regulovat? Co na tom, že si většina lidí přídila SUV proto, že se bojí agresivity lidí v těchto menších autech? Chce mít teoretickou šanci jejich agresivitu předejít. Za poslední roky v ultralehkých a lehkých letadlech v ČR zahynulo více lidí, než kolik jich bylo zabito psem. V těchto letadlech zahynulo 26 lidí. Nikdo nepřemýšlel jejich zákazu, o zákazu chovu některých plemen psů ano. Mnit (navíc nesmyslně a neúčelně) legislativu "jen" kvůli jednomu mrtvému ročně je nesmysl a aktivity toto provádějící jsou pouhý populismus. Stávající legislativa je navíc dostatečná.

Fakta o napadení člověka psem v ČR:

První číslo je počet psem usmrčených lidí, druhé (za lomítkem) počet těžce zraněných:

1998 1/0
1999 1/1
2000 0/3
2001 0/3
2002 1/6
2003 3/10
2004 1/7

Za 7 let po útoku psa zahynulo v ČR 7 lidí. Paradoxem ale je, že většinou po útoku tzv. "nebojového" psa. Například německého ovčáka, zpopularizovaného kdysi socialistické Československé fotografiemi pohraničnické státní policie a socialistický mír. To, že německý ovčák útočí a zabíjí pastýři než pitbul pronásledovatelé stafordů a rotwailerů cudně přehlídají a přitom nesmysly o nulové hranici těchto psů mezi hrou a útokem. Aby pochopili staforda, musíme poznat vodní plemena, z nichž byl vyveden buldoka a teriéra. Vodní anglický buldok vyvedený počátkem 19. století byl smělý, nebojácný pes silného a svalnatého těla s mohutným svalstvem a silnými kousky. Byl vyveden, aby kousal po buldočím způsobu: aby zastavil býka a zůstal pevně zakousnut do jeho mulce. Všechny vlastnosti tohoto buldoka nacházíme u psů, jejichž tělesná stavba se podobá stavbě dnešního amerického staforda. Druhým zakladatelem plemene byl bílý anglický teriér. Toto křížení dalo AST sílu, rychlost, houževnatost a nebojácnost. Nikoli však automatickou zabíjáčost.

AST neútočí, pokud není sám napaden, nebo pokud není napaden jeho pán. Je to vysoce inteligentní plemeno, které velmi dobře dokáže rozoznat stupeň nebezpečí a adekvátně podle něj reagovat. Snese i tvrdé zacházení od neznalých dětí, které přímě, stejně jako dospělý člověk miluje. Staford a pitbul je mnohými nenáviděn a zatracen proto, že velmi často v souboji s jiným plemenem, pokud je k němu druhým psem vyprovokován, vítězí. Tito lidé však přehlídají, že jeho přímě není automatický útok, ale radikální obrana. Hájí pána, směle, daleko. ale neútočí. Až za skoro dvacet let člověk vyvedl a vychoval jedno z neinteligentnějších plemen. Staforda a pitbula by si pochopitelně neměli příměovat lidé, kteří o tomto plemeni nic neví. Jenže to většinou platí pro majitele jiných plemen, většinou stafordů a pitbulů - totiž své psy velmi dobře zná a zvládá. Staford miluje lidi a zejména děti a neútočí. Kdo neví, má si o povahových vlastnostech zjistit pravdu z oficiálních pramenů a nepodléhat fámám, šířeným v médiích a mnohdy i na blížích.

Pitbul je člověku nebezpečný jedinou věcí - svojí láskou. Kdyby vám rozebral 35 kilový staford do ruce logicky to s vámi zamává. Kdyby jsem si přídil amstafa a křídlo, že na mazlení, lidí kolem si mysleli, že jsem blázen.

kteřím toto plemeno vůbec neznali. Pouze jsem na Nera mezi lidi, děti (se souhlasem rodičů) a psy. Hrál si, mazlil se, olizoval, nechal se drbat.

Pak jsme se přestěhovali do pražského Karlína. Spousta psů vesměs "pouliční smůs". Drtivá vodítka a náhubky. Náš stafík s náhubkem a na vodítku. Plno psů k nám na volno přiběhlo a já se marně dohadoval u jejich majitelů, aby si psa odvolali (nikdo z nich to neuměl) a přemá-li psa na vodítku. Když za roku na Nera stafa napadlo a kouslo celkem 5 "nebojových psů", přemá-dil jsem stopovací vodítka, aby měl teriér náš mazl; mazel v teriér manévrovací prostor k obraně.

Pak jsme potkali boxera, který naš stafika již dvakrát napadl. Majitel nereagoval na moji žádost aby si svého psa povolal a dal na vodítka. Ve chvíli, kdy boxer zaútočil, jsem našemu stafíkovi strhl košík a povolil stopovací vodítka. Útok skončil bolestným křikem boxera a jeho úprkem k páním, který na mne chtěl volat stisko policii, protože jsem tomu našemu obraně schválně sundal košík a povolil vodítka a dal mu tak možnost bránit se. Podobná situace se ještě párkrát opakovala a najednou začali majitelé ostatních psů vodítka a košíky používat. Aspoň ve chvíli, kdy jsme se objevili v dohledu.

Vážná rvačka mezi psy, rvačka, kdy jeden z psů je pitbul a druhý pes je nebojové plemeno koněi prohrav tohoto plemene. To je fakt. Druhý fakt ale je, že spousta těchto rvaček zahajuje a provokuje "nebojové plemeno" a vinu nese jeho majitel. Vážná napadení lovka psem má tyto příčiny:

Pes je psychopat. Jak v lidské, tak psí populaci, se vyskytují psychopati, tedy jedinci, kteří napadají svoje okolí, aniž by tomu museli mít nějaký zásadní důvod. Tak to prostě je a nic s tím nenaděláme. Ostatně, plno psychopatů denně potká za volantem jejich aut na silnici, nebo je vidíte třeba v anonymní diskusi pod blogem.

Majitel psa je pitomec. Majitelé, kteří buď ze zlé vůle nebo z obyčejné hlouposti psa úmyslně podporují v agresivním chování, nebo je prostě nezvládají. Ani zde zákon nepomůže, protože tito lidé ho budou ignorovat. Stejně jako ignorují bodový systém, po jehož zavedení mrtvých nebylo.

Napadený je pitomec. Kolikrát vidím, jak se pes krčí u nohou svého pána, když se k němu valí důchodkyně, která vidí daného psa poprvé v životě a chce ho "pomuckat". Nebo maminka, tlačící vlastní dítě (které má hlavu ve stejné výšce jako pes) se slovy "hele Pepíku, pejsek, pohla si ho..." a působí v dítěti pocit, že pes je vlastně v pohyblivá plyšová hračka. Nebo lidi, kteří chtějí pohladit cizího psa, který u dveří obchodu hlídá tašku... Nebo když majitel psa, který je na volno, hází svému psu hračku a v dosahu jsou jiní psi, také na volno a pak se diví, že se strhne rvačka. Pes je zvíře a nijak nedokáže rozpoznat, že hračka není jeho. Kolik lidí zná "mluvu (mimiku), kolik pejska zvládá skutečně svého psa (respektování povelů pána bez prodlev a "tmvání")? Řekl bych tak maximálně 5%. Nejčastěji slyším "povel" fuj, nebo "pocem". Nebo když se potkají dva psi, jeden má odpovědného pána a je na vodítku, druhý má ignoranta a poskakuje kolem toho co je na vodítku a štěká na něj. Na toho, co je vystresován omezením pohybu. Co myslíte že se stane a kdo za to má? Ale o tom přemá-tě.

Když potkáte na ulici psí holku, kterou neznáte, jdete ji taky poplácat? Jistě ne. A nejen proto, že byste dostali facku. Prostě víte, že se to nedělá. Lovka vám dá facku. Pes neumí fackovat, tak kousne. Co se týče plemen a statistiky napadení lovka psem podle plemene psa, v ČR suverénně vedou jezevčíci, pak kteříenci malého a středního vzrůstu, ovčáci, střední pudlové a na konci je americký stafík a irský teriér.

Fakta - statistika útoku psa podle plemen v Německu za období 1968 - 2002. Útoky, které lovka nepřemá-il za období let:

Německý ovčák: 26
 Rottweiler: 7
 Německá doga: 5
 kteříenci: 4
 Pitbull, AST...* 3
 Dobrman: 1
 Chrt 1
 Huski 1
 Oha, lovečtí psi 1
 Boxer: 1
 Labrador: 1
 Bernardýn: 1

*) zde jsou zahrnuta tato plemena: Americký stafík a irský teriér, Bandog, Bordeauxská doga, Bulmastif,

Bulterier, Argentinská Doga, Brazilská Fila, Mastif, Španělský Mastin, Pitbull, Rhodéský Ridgeback, Štafďovský Bulterier, Tosa Inu.

Vzpomínáte na nedávnou hysterii po usmrcení 21letého člověka stafordem? To o Turka, který žil v turecké komunitě. Zmíněný pes byl v této komunitě znám jako agresivní, byl cvičen na útok, byl soustavně bit a týrán i svým posledním majitelem, který byl v pořadí dvacátým majitelem tohoto psa. Týrané a k agresivitě cvičené zvíře se bránilo a zabilo. A "pravda" se narodila a spustila další hysterii o "bojových" plemenech. Když někde pokouše pes dítě a TV dává reportáž o pádu, tak jsou všichni v okolí zdrceni. Pak vám televize promítne hlavu staforda nebo pitbula s vyceněnými tesáky a dole je poznámka "archivní záběr". Poznámka, kterou veterinář prohlédne. I skutečnost, že neútočil staford, ale německý ovčák. Zabiják staford či pitbul se vále ale vrývá do podvědomí. Bojová plemena neexistují. Jen občas agresivní psi. Ti mají ale téměř vždy agresivního, nebo pitomého majitele.

V průměru denně zahyne na českých silnicích více lidí, než je zabito lidí psem za rok. Nikoho to nevzruší (tedy mrtví na silnicích). Přestože prosím hlásat "bojových plemenech", která neexistují. Přestože zamýšleovat snížený práh bolestivosti některých plemen za smyčlenou "nulovou hranici" mezi a útokem. Přestože nahrazovat vlastní neschopnost zvládnout svého psa laickými komentáři o těch druhých. Bojová plemena psů neexistují, nezodpovídní majitelé psů (bez ohledu na rasu) a laičtí hlasatelé pravdy ak ano. V naší republice je denně týráno několikrát více lidí, než na kolik zavraždí pes. Ročně je v naší republice utýráno k smrti vlastními rodiči více lidí, než kolik jich bylo za 20 let zabito psy. Například v roce 1999 bylo v ČR zavražděno 18 lidí a kojenců. Počet týraných se odhaduje na tisíce, možná desítky tisíc lidí. Proč kvůli tomu nikdo neprotestuje a nepíše blogy, nebo nenavrhuje změny legislativy? Michal Malý úterý 29. leden 2008 10:45